فرزند آدم مرا تکذیب کرد در حالی که نباید چنین می‌کرد، و مرا دشنام داد، در حالی که نباید چنین می‌کرد

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «الله متعال فرموده اند: فرزند آدم مرا تکذیب کرد در حالی که نباید چنین می‌کرد، و مرا دشنام داد، در حالی که نباید چنین می‌کرد، اما تکذیبش این است که می‌گوید: او مرا چنانکه بار نخست آفرید دوباره باز نخواهد گرداند، در حالی که آفرینش نخست برای من آسان‌تر از بازگرداندن او نیست، و دشنامش این است که می‌گوید: الله فرزندی گرفته است، حال آنکه من آن یگانهٔ صمد هستم که نه می‌زایم و نه زاده شده‌ام و هیچ‌کس همانند و همتای من نیست».

[صحیح] [بخاری روایت کرده]

پیامبر صلی الله علیه وسلم در این حدیث قدسی بیان می‌دارد که الله عزوجل دربارهٔ مشرکان و کفار سخن گفته که آنان او را تکذیب می‌کنند و نقص و عیب را به او نسبت می‌دهند در حالی که نباید چنین می‌کردند. تکذیب و دروغگو انگاشتن الله توسط آنان این است که ادعا می‌کنند الله آنان را باری دیگر پس از آنکه بار نخست از عدم آفرید از مرگ برنخواهد گرداند. الله در پاسخ به آنان بیان می‌دارد که برای آن کسی که آفرینش را از عدم آغاز کرد، بازگرداندن آنان ممکن و بلکه آسان‌تر است هر چند خلقت و بازگرداندن نزد الله یکی است، زیرا الله بر هر چیزی تواناست. اما ناسزای شان این است که می‌گویند: الله فرزندی دارد. در پاسخ به آنان می‌فرماید که او یگانه است و به تنهایی در نام‌ها و صفات و افعالش از همهٔ کمال‌ها برخوردار است، و از هر نقص و عیبی مبراست، و بی‌نیاز بی‌همتایی است که به کسی نیازمند نیست، و همه به او نیازمند اند، و پدر و فرزند کسی نبوده و کسی هم‌سطح و همانند و همنظیر او نیست.

http://www.sunnah.global/hadeeth/prs/show/6327